

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6806

гр. София, 14.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 14.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **8997** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на [фирма][ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК], и двете представлявани от управителя Ц. П. В. срещу Заповед № РА-20-42/20.08.2021 г., издадена от главния архитект на Столична община.

С жалбата е направено особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

С обжалваната по делото заповед Е ОДОБОРЕН Констативен протокол от 23.07.2021 г. на Комисията по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, назначена със Заповед № СОА21-РД91-270/15.07.2021 год. на кмета на Столична община относно: „Обследване състоянието на [улица]и второстепенните улици около кв. 170а, във връзка с възникнал инцидент- срутване на масов изкоп на строежи, находящи се в УПИ 1-5448,5449 - „за жилищно строителство, спортен център, магазини, офиси, обществено обслужване, детски център, подземни гаражи и трафопост", кв. 170а, местност „Студентски град", район „Студентски" - СО и УПИ II - 5448 за жилищно строителство, магазини, офиси, обществено обслужване, медицински център, учебен център, подземни гаражи и трафопост", кв. 170а, местност „Студентски град", район „Студентски " - СО, на основание чл. 196, ал. 2 от ЗУТ; НАРЕДЕНО Е, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗУТ, чл. 4, чл. 5 и чл. 6 от Наредбата за принудителното изпълнение на Заповеди по чл. 195, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ЗУТ за поправяне, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Столична община, **СТОЛИЧНА ОБЩИНА - РАЙОН „СТУДЕНТСКИ"**, представляван от кмета, в качеството си на собственик на имотите публична общинска собственост, [фирма] и [фирма] ЕИК[ЕИК], в качеството си на собственици на УПИ I-5448,5449 и УПИ II-5448, кв. 170а, местност „Студентски град", район „Студентски" - СО, да предприемат

законоустановените действия по укрепване и възстановяване на уличната инфраструктура към ул. „8-ми декември" и второстепенните улици около кв. 170а, м. „Студентски град", чрез насипване със земна маса на част от изкопа, попадащ в уличната инфраструктура, в УПИ I-5448,5449 и в УПИ 11-5448, кв. 170а, местност „Студентски град", район „Студентски"- СО, съгласно предложеното от комисията техническо решение.

На първо място, жалбата е нередовна-към нея няма приложена вносна бележка за платена държавна такса по сметка на АССГ в размер на 50 лева от всеки двамата жалбоподатели търговски дружества, общо 100 лева-чл.151, т.3 АПК.

Независимо от това, предвид направеното искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, по което съдът дължи произнасяне незабавно / арг. от чл.166, ал.3 АПК/ и наличието на образувано дело по жалбата /чл.166, ал.1 АПК/, дължимо е произнасяне по искането.

Искането е допустимо.

Искането за спиране е направено от адресати на заповедта, за които е налице правен интерес-чл.147, ал.1 АПК. Налице е и процесуалната предпоставка по чл.217, ал.2, вр. ал.1, т.9 ЗУТ-подадена жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество искането е неоснователно, по следните съображения:

В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата /чл.166, ал.1 от АПК/, приложимата разпоредба на чл.217, ал.1, т.9 от специално приложимия закон-ЗУТ предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, освен ако съдът разпореди друго-чл.217, ал.2 ЗУТ.

В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда нови обстоятелства по чл.166, ал.2 от АПК -такива, каквито са се осъществили след издаването на акта, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда.

Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства- такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Какви са били мотивите на законодателя за изключението от установения общ принцип на суспензивен ефект на жалбата е ирелевантно, тъй като те нямат отношение към възможността съдът да спре

предварителното изпълнение. С оглед на това дали те са или не са били някоя от целите по чл. 60, ал. 1 АПК е без правно значение за преценката на основателното на искането. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното /тъй като е по силата на закона/ предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл. 60, ал. 1 АПК преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение. Двете разпоредби по никакъв начин не се съотнасят и предпоставките им не се намират в каквото и да било съотношение.

В случая жалбоподателите аргументират особеното си искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с твърдение за значителни вреди.

Липсват твърдения и приложени доказателства за новонастъпили факти и обстоятелства след издаването на оспорената заповед, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение. Следователно позоваването на вреди, които жалбоподателите твърдят, че ще претърпят, не са в резултат на новонастъпил факт, а на самото допуснато предварително изпълнение, но именно него законодателят е целял и допуснал въз основа на чл. 217, ал.1 ЗУТ. Дори и да настъпи конкретна вреда за дружествата, тя би била само имуществена и при евентуална основателност на жалбата би могла да бъде обезщетена по реда на ЗОДОВ.

Следва най-сетне да се посочи и това, че възражението относно указания начин на изпълнение на разпоредното задължение не е относимо към предмета на делото и към особеното искане. Същото може да бъде релевирано в производството по принудително изпълнение на заповедта по реда на дял V АПК.

С оглед на изложеното неоснователното искане следва да бъде отхвърлено.

Едновременно с произнасяне по искането и на основание чл.158, ал.1 АПК жалбата срещу заповедта следва да бъде оставена без движение.

Мотивиран така, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.166, ал.3 АПК искането на [фирма][ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК], и двете представлявани от управителя Ц. П. В. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РА-20-42/20.08.2021 г., издадена от главния архитект на Столична община.

ОСТАВЯ жалбата без движение.

ДАВА на жалбоподателите 7-дневен срок да приложат по делото вносна бележка за платена по сметка на Административен съд-София-град държавна такса, всеки от тях в размер на 50 /петдесет/ лева или общо 100 /сто/ лева по адм.дело №8997/2021 г.

УКАЗВА на жалбоподателите, че при неизпълнение в срок и на основание чл.158, ал.3 АПК жалбата срещу Заповед № РА-20-42/20.08.2021 г., издадена от главния архитект на Столична община ще бъде оставена без разглеждане, а производството по

делото-прекратено.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, в частта му по чл.166, ал.3 АПК, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните-жалбоподателя и ответника-гл.архитект на Столична община.

СЪДИЯ: